

DVOSTRUKO KOLO

dvostruka greška (engl. double fault), tenis: dvije uzastopno pogrešno servirane lopte, nakon čega server gubi poen.

dvostruka kombinacija → *alpska kombinacija*

dvostruka lopatica → *veslo*

dvostruka lopta, ① rukomet: prekršaj pravila igre; dodirivanje lopte dva ili više puta bez da je u međuvremenu dodirnula tlo, nekog drugog igrača ili vrata; kažnjava se slobodnim bacanjem u korist protivničke ekipe. Greške hvatanja se ne kažnjavaju; ② tenis (engl. second bound): povik kojim sudac prekida igru, jer je jedan od igrača prilikom udarca dva puta reketom dotakao loptu ili je ona dva puta odskočila na istoj pol. igrališta. Izvikuje se samo skraćeno: sekend.

dvostruka vrata, skijanje: način postavljanja vrata u slalomu kod kojeg se druga vrata nalaze neposredno u produžetku prvih. Postoje različite kombinacije d.v.: vertikalna, vertikalno kosa, d.v. u obliku ukosnice i dr.

dvostruki bod-sistem → *bod-sistem*

dvostruki dribling, nogomet: tehnički element povezivanja istog driblinga u jednu i odmah nakon toga u drugu stranu; primjenjuje se najčešće ako kod prvog driblinga igrač nije uspio izbaciti protivnika iz ravnoteže.

dvostruki kup-sistem, natjecanje na ispadanje pobijeđenog: primjenjuje se najčešće u ekipnim sp. igrama. Suparnici se u svakom kolu susreću dva puta. U finalu najčešće se igra samo jedna utakmica. Na osnovi ždrijeba ili propozicija, jedna ekipa je domaćin, a u uzvratnom susretu, ona je gost. Pobjednik je ekipa koja u oba susreta osvoji više bodova; ako su b. jednaki, odlučuje razlika datih i primljenih pogodaka (koševa, oborenih čunjeva itd.). Ako se pobjednik ne može odrediti ni tada, propozicijama se od-

ređuje da je pobjednik ekipa koja je postigla veći br. pogodaka u gostima, ili koja je bila uspješnija u izvođenju kaznenih udaraca (bacanja) poslije drugoga susreta, ili koja pobijedi u trećem susretu na neutralnom terenu. Ponekad se pobjednik određuje ždrijebom.

dvostruki nelson, rvanje: zahvat u parteru u kojem se hvatanjem protivnikova vrata ispod obje nadlaktice i savijanjem njegove glave prema naprijed dovodi u tuš ili opasni položaj.

dvostruki pobjednik, počasni naslov za onog natjecatelja koji je na ant. Ol u jednom danu pobijedio u rvanju i u pankratonu.

dvostruki salto naprijed (natrag) sa pola vijka, trampolining: dvokratno okretanje tijela oko horizontalne osi (720°) prema naprijed (natrag) uz istovremeno okretanje oko uzdužne osi za pola vijka (180°).

dvostruki šah, vrsta dvojnog napada: naziva se i udvojenim napadom; dvije figure napadaju istovremeno jednu protivničku (u ovom slučaju kralja); razlika u odnosu na običan šah je u tome da se od d.š. kralj ne može zaštititi nijednom figurom, već je prisiljen na pomicanje.

dvostruki trag, umjetničko klizanje: otisak obaju bridova noža klizaljke na ledu; pri ocjenjivanju uspješnosti nastupa d.t. se smatra kao greška klizalica u nekom liku, odskoku, doskoku i sl.

dvostruki udarac, odbojka: tzv. dupla lopta, greška koju je skrivio igrač dodirivanjem lopte više puta, bilo kojim dijelom tijela iznad pojasa, a da je u međuvremenu nije dodirnuo nijedan drugi igrač.

dvostruki w-sistem, nogomet: varijanta klasičnog sistema igre, gdje postoje četiri linije djelovanja u polju; dva braniča igraju povučeno u i ispred svog kaznenog prostora (prva linija); krilni pomagači striktno pokrivaju protivnička krila, a lutajući srednji pomagač protivničkog srednjeg napadača (druga linija); dvije spojke igraju nešto povučeno (treća linija), a srednji napadač i oba krila igraju isturenije u protivničkoj pol. igrališta (četvrta linija). Taj sistem pojavio se kao nužna zakonomjernost razvitka nogometne igre poč. XX st. najprije u Engleskoj i Škotskoj, a zadržao se u Italiji i Austriji sve do 1954.

dvostruko dodavanje, ① košarka: tehnički element u igri dvojice napadača protiv jednog obrambenog igrača, tzv. dupli pas; igrač primljenu loptu odmah vraća dodavaču, koji je za to vrijeme promijenio položaj na igralištu. Lopta najčešće u prvom dodavanju leti ispred, a u drugom iza obrambenog igrača: ② nogomet → *dupli pas*.

dvostruko kolo, gimnastička sprava od dva čelična obruča promjera 173–220 cm i tež. 30–33 kg, spojena po unutarnjem obodu usporednim prečkama, duž. 40–52 cm. Na dvjema prečkama su hvataljke za ruke, a na suprotnoj strani od hvataljki, učvršćenja za

noge. Vježbač se drži za hvataljke i nogama upire o učvršćenja. D.k. se može pokretati pomicanjem težišta tijela vježbača i pri tome se mogu izvoditi različite figure, okrećući se u jednom ili drugom smjeru, na jednom ili oba obruča. U nekim zemljama vježbe na d.k. izvode se i u obliku sp. natjecanja (SAD, SSSR, SR Njemačka, Njemačka DR, Japan i dr.). D.k. se koristi i kao sredstvo za obučavanje i trening avijatičara i astronauta.

dvostruko otkrivanje, nogomet: tehnički pothvat igrača koji se može koristiti u raznim dijelovima igrališta. U akciji sudjeluju tri suigrača: dodavač i dva isturenija igrača, jedan igrač svojim kretanjem i otkrivanjem povlači sa sobom protivnika i time stvara slobodan prostor za drugog isturenog suigrača, kojemu se dodaje lopta.

dvostruko pokrivanje, boks: vrsta obrane u kojoj je tijelo boksača u bočnom položaju, jer se time smanjuje udarna površina tijela; prednje rame je postavljeno tako da ruka tog ramena djelomično pokriva glavu i prednji dio prsa, dok pesnica i lakat druge ruke pokriva ostali nepokriveni dio glave i trupa.

dvostruko ponavljanje ispada (tal. radoppio), mačevanje: taktički element u obliku ponovnog napada na protivnika koji nakon obrane ne uzvraća napadom, nego se za korak ili dva povlači prema natrag.

dvostruko vrijeme, konjički sport: dva puta duže vrijeme od određenog vremena u natjecanju; natjecatelj se isključuje ako ga prekorači pri preskakanju prepona, na nekoj stazi svestranog ispita jahanja ili pri natjecanju zapregā.

dvovisinske ruče (dvovisinski razboj), sp. gimnastika: sprava za vježbanje koja se sastoji od dvije pritke na različitim visinama (gornja i donja). Od 1965 u upotrebi su d.r. tipa rojter (Reuther). Donja pritka nalazi se na vis. od 1150 mm do 1500 mm od tla, a gornja na 2300 mm; duž. svake pritke je 2400 mm, a učvršćene su za tlo sa 2 para čeličnih užeta i 2 zatezača (kao kod preče); razmak između pritaka propisan je sa 560–900 mm i može se podešavati; presjek pritaka je ovalnog oblika (42 mm × 48 mm). Izbor elemenata mora biti iz ovih strukturalnih grupa: uzmasi u upor i kovrtljaji u upor, naupori uskolopno (sklopke), elementi koji vode iz zamaha u stavove o šakama, elementi s okretima oko uzdužne osi tijela (piruete) i oko poprečne osi tijela (salta), protuzamasi i brze promjene hvatova, premasi i velekovrtljaji. Kod komponiranja vježbi vodi se posebno računa o zamahu koji treba dominirati cijelom vježbom, zatim o: čestim prelazima s jedne na drugu pritku (brze promjene hvatova), izvođenju elemenata na objema pritkama, smjenjivanju elemenata u upor i visu i smjenjivanju smjera kretanja gibanja. Posebno treba izbjegavati izdržaje i pauze, koje se kažnjavaju. Saskoci se izvode iz dinamičkih elemenata, a nikako iz statičkih položaja.